

Sygn. akt I C 807/16

WYROK W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Wieluniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewelina Puchalska

Protokolant: sekr. D. A.

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2016 roku w Wieluniu

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko (...) S.A. w W.

o odszkodowanie

zasądza od pozwanego (...) S.A.

w W. na rzecz powódki A. G. kwoty:

- a) 22 100 zł (dwadzieścia dwa tysiące sto złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty,
- b) 5 922 zł (pięć tysięcy dziewięćset dwadzieścia dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 807/16

UZASADNIENIE

Powódka A. G. wystąpiła z pozwem przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 22 100 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 18 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony łączyła umowa ubezpieczenia autocasco dotycząca samochodu B.

o nr rej. (...) zawarta w dniu 26 marca 2015r. na okres od 27 marca 2015r. do dnia 26 marca 2016r., potwierdzona polisą (...). Integralną częścią umowy było ogólne warunków ubezpieczeń komunikacyjnych. Wartość pojazdu na dzień zawarcia umowy, a także suma ubezpieczenia określona została na kwotę 121 800 zł. Jednymi z warunków ubezpieczenia były określenie stałej wartości pojazdu oraz niepominiowanie sumy ubezpieczenia. (bezsporne – kopia polisy k. 11-13)

W dniu 16 marca 2016r. miał miejsce wypadek drogowy, w którym został uszkodzony należący do powódki samochód marki B. o nr rej. (...). W dniu 17 marca 2016r. powódka zgłosiła u pozwanego szkodę, której likwidację

przeprowadzono z polisy autocasco (...). Szkoda została zakwalifikowana przez ubezpieczyciela jako całkowita. Koszt naprawy pojazdu wyliczony zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia do zawartej umowy ubezpieczenia wynosił 101 004,32 zł, a więc przekraczał 70% jego wartości. Wartość pojazdu ustalona przez ubezpieczyciela przed szkodą została wyceniona na kwotę 99 700 zł. Rozmiar szkody został określony jako różnica między wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym, tj. 99 700 zł, a jego wartością w stanie uszkodzonym tj. 62 250 zł. Wyliczone w ten sposób odszkodowanie w kwocie 37 400 zł zostało wypłacone powódce. (bezsporne, kopia decyzji k. 41, kopia kolejnej decyzji k. 43-44)

Pozwany nie uznał argumentacji powódki A. G., która w odwołaniu od decyzji ubezpieczyciela kwestionowała dokonaną przez niego wycenę wartości pojazdu przed szkodą i domagała się ustalenia tej wartości na kwotę 121 800 zł, gdyż suma taka została określona w polisie przez towarzystwo ubezpieczeniowe, której wcześniej nie podważano. (bezsporne, kopia odwołania k. 42)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 i § 2 pkt. 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie pozostawał sposób ustalenia odszkodowania należnego powódce za uszkodzenie należącego do niej pojazdu ubezpieczonego w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Niekwestionowane jednak było, iż na skutek zdarzenia z dnia 16 marca 2016 r. doszło do szkody całkowitej pojazdu powódki.

Zgodnie z § 20 pkt. 4 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości, z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa pozostałości jest ustalana indywidualnie, w zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów).

Podkreślić należy, iż w tak określonych warunkach ustalenia odszkodowania jest wyraźne odniesienie do warunków umowy AC. Takimi warunkami, które określiły strony w niniejszej sprawie, były m.in. stała wartość pojazdu oraz niepominiowanie sumy ubezpieczenia. Pierwszy z tych warunków w sposób logiczny wskazuje na to, iż strony ustaliły, że przez cały okres umowy wartość pojazdu nie będzie określana na inną kwotę, aniżeli ustalaną w chwili zawarcia umowy. Ten warunek wiązał się niewątpliwie z koniecznością opłacania przez powódkę wyższej składki ubezpieczeniowej i nie mógł zapewne pozostawać bez żadnych konsekwencji dla drugiej strony umowy. Niemniej jednak, w sytuacji gdy ubezpieczyciel, jako profesjonalista przypisuje brzmieniu umowy inną interpretację, aniżeli wynikającą z jej treści, wszelkie tego typu niejasności powinny być interpretowane na korzyść ubezpieczającego.

W wyroku z dnia 6 lutego 2015 r. Sąd Najwyższy trafnie stwierdził, iż wykładnia postanowień wzorca umowy stworzonego m.in. przez ubezpieczyciela musi uwzględniać określony cel umowy ubezpieczenia (art. 65 § 2 k.c.), którym jest ochrona ubezpieczonego realizowana poprzez uwzględnienie jako zasady odpowiedzialności ubezpieczyciela, przy jednoczesnym ograniczonym rozumieniu przesłanek wyłączających tę odpowiedzialność. Ma to szczególne znaczenie zwłaszcza przy interpretacji postanowień nieostrych czy wprowadzających kryteria ocenne. Cel umowy jako kryterium wykładni także postanowień wzorca umowy nakazuje położenie nacisku na ochronny charakter

stosunku prawnego ubezpieczenia. Wykładnia postanowień wzorca umowy stworzonego przez ubezpieczyciela nie może prowadzić do zaostrzenia wymagań stawianych ubezpieczającemu i ograniczania obowiązków ubezpieczyciela. Taki kierunek wykładni przesądzałby o naruszeniu art. 65 § 2 k.c. w powiązaniu z celem i istotą umowy ubezpieczenia wynikającymi z art. 805 § 1 k.c. (II CSK 295/14, Legalis nr 1187394).

Wskazać należy także, wbrew twierdzeniom pozwanego, iż ustalenie odszkodowania na podstawie kryterium stałej wartości pojazdu, nie pozostaje

w żadnej sprzeczności z treścią art. 824¹ § 1 k.c., zgodnie z którym o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. W tym przypadku bowiem ustawodawca dopuścił możliwość odmiennej od ustawowej zasady zakazu wzbogacenia się ubezpieczonego, przewidzianej w umowie stron. Zatem dopuścił, by warunki świadczenia wynikającego z umowy ubezpieczenia, określiły strony w zawartej przez siebie umowie. Nie ma więc żadnych przeszkód, by ustalenie odszkodowania nastąpiło według wartości pojazdu ustalonej w chwili zawarcia umowy.

Wobec powyższego, Sąd uznał, mając na uwadze treść zawartej przez strony umowy, iż należne powódce odszkodowanie powinno zostać określone jako różnica pomiędzy wartością pojazdu ustaloną w chwili zawarcia umowy na kwotę 121 800 zł, a wartością pozostałości tj. 62 250 zł. Wyliczone w ten sposób odszkodowanie, po pomniejszeniu o dotychczas wypłacone świadczenie w kwocie 37 400 zł, wynosi 22 150 zł i tę kwotę zasądził w pkt. 1 wyroku na podstawie art. 805 § 1 i § 2 pkt. 1 k.c. Odsetki od przyznanego odszkodowania zasądzono zgodnie z żądaniem pozwu, po dacie wydanej przez pozwanego decyzji, na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 476 k.c. i art. 455 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Obejmują one opłatę stosunkową 1 105 zł

i wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową w wysokości 4 817 zł ustalone na podstawie § 2 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U. poz. 1804) oraz art. 1 ust. 1 pkt. 2 ustawy o opłacie skarbowej z dnia 16 listopada 2006 r. (t. jedn. Dz. U. z 2015r., poz. 783 ze zm.).